

RUP (10) *sb*

rup *m a.* **rupie** *pl t.*

Teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie.

pl N rupi(e) (2). ◇ [G rupi(o)w.] ◇ A rupi(e) (8).

Sł stp notuje, Cn s.v. rup, Linde XVI – XVIII w.

*Robaki wewnątrz organizmu będące przyczyną dolegliwości; vermina Cn (10) : Gdy poznać chcesz iefli koń rupie ma/ s tego znaku poznasz: iż gdy łye z žyma/ á nogą łye zádnią w brzuch álbo gębą w boki bija *SienLek* 72v; Day koniowi przez trzy dni rzodkwie drobno nákráiwšzy z owšem/ od tego pewnie rupie pozdychác mušą. *SienLek* 173; Dobrze též rupie wygania/ gdy krwawnik z ošikową łkórą w ocie twárdym vwárzyłz/ á to koniowi [...] w gárdło wleiešz. *SienLek* 173, 72v [2 r.], Aaaav; [Na rupie lekaršтво. Znak będącich rupiow w koniu *SprLek* B2; *GlosyKórn II* 179].*

*W porównaniu (2): Bo pátrž pochwili álic mu leią fyropy w gárdło/ álic mu trą brzuch iáko łzkápie ná rupie/ álic ná łbie rogi guzy iáko v kozłá *RejZwierc* 61v, 194.*

Przen: Zgryzota, coś, co szkodzi (1) :

*Przysłowie: Koždy ma łwe rupie. *BierEz* O2v.*

*a. Złe samopoczucie (1) : łiedząc łkowronek ná płócie/ Vyžrzy á chłop łię wala by šwiniá we błócie. Máiąc rupie od piwá ktorem łię był zálał *CzahTr* K4v.*